

Trei trăsături cheie ale evaluării dezvoltării sunt:

Încadrarea problemei:

Inovatorii sociali sunt mobilizați de un puternic sentiment că ceva trebuie să se schimbe. Ei pot avea o nouă perspectivă sau abordare a unei probleme dificile din trecut sau pot vedea intersecția dintre mai multe probleme într-un mod inovativ. Pe măsură ce inovatorii lucrează la aceste probleme, percepția lor trece de la o înțelegere vagă la o mai mare claritate. Învățarea în acest context poate provoca o schimbare a gândirii care declanșează un alt ciclu de incertitudine și clarificare. Evaluarea fazelor de dezvoltare sprijină inovatorii în conceptualizarea și articularea problemei, ajutând la încadrarea problemei și a dinamicii acesteia.

Testarea iterațiilor rapide:

Mulți oameni care dezvoltă și furnizează programe sociale experimentează într-un mod natural. Sunt încercate noi modalități de a aduce schimbări, adesea bazate pe sesiuni de feedback și perspective despre nevoile și cererile care variază. Acest lucru poate duce la îmbunătățiri. Evaluarea fazei de dezvoltare aduce rigoare învățării generate de aceste experimente. Pe măsură ce se lansează noi programe, liderii fac intuitiv observații. Aceste lecții fac de obicei parte din procesele noastre naturale de învățare. Evaluarea dezvoltării este menită să facă vizibil intuitivul și nespusul. Aplicarea evaluativă cu privire la dezvoltare înseamnă a fi mai sistematic în ceea ce privește analiza datelor și observațiilor relevante interpretării și judecatei.

Urmărirea traiectoriei inovației:

O caracteristică standard a rezolvării problemelor este că odată ce persoana care rezolvă problemele experimentează „momentul eureka”, calea către soluție pare evidentă. Când inovatorii privesc proiectele retrospectiv, descrierea modului în care au mers de la început până la sfârșit apare fără probleme și în mod direct. Revelațiile cheie legate de cum s-a realizat ceva cu succes sunt adesea inaccesibile. Acest lucru nu ajută următoarea persoană care încearcă să rezolve o problemă similară sau inovatorul original care ar putea dori să aplice procesul de învățare în alte situații. Evaluarea dezvoltării înregistrează drumurile neurmate, consecințele neintenționate, ajustările incrementale, tensiunile și oportunitățile neprevăzute. Evaluarea dezvoltării de ce este nevoie pentru a crea ceva nou. Acest lucru are două scopuri: face deciziile de-a lungul acestui traseu de învățare mai transparente și generează date valoroase care pot fi utile pentru diseminare. O astfel de documentare susține, de asemenea, responsabilitatea, permițând în același timp un grad ridicat de flexibilitate.

Așa cum reiese din imagine, evaluarea are un scop diferit în fiecare fază a Ciclului Panarchy. Evaluarea formativă susține etapa de explorare, iar evaluarea sumativă faza de conservare, iar evaluarea dezvoltării este necesară pentru a hrăni explorarea. În această fază, înțelegerea este continuă și emergentă și este nevoie să interpretăm atât direcția de acțiune, cât și rezultatele. Dacă ideile nu se dezvoltă pe deplin în faza de explorare, este dificil să se nască ceva cu adevărat inovator.

Evaluarea se referă la gândirea critică; dezvoltarea se referă la gândirea creativă. Adesea, aceste două tipuri de gândire sunt privite ca excluzându-se una pe cealaltă, însă evaluarea fazei de dezvoltare este despre menținerea lor în echilibru. Evaluarea dezvoltării combină elemente din evaluarea bazată pe dovezi și evaluarea obiectivă cu rolul de coaching pentru dezvoltarea organizațională, proces care este orientat spre schimbare și o mai bună relaționare organizațională.

Evaluarea fazelor de dezvoltare:

- facilitează estimările legate de unde se află lucrurile și dezvăluie modul în care se desfășoară acestea;
- vă ajută să hotărâți ce direcții de acțiune sunt promițătoare și care ar trebui abandonate;
- sugerează ce experimente noi ar trebui încercate.

Evaluarea dezvoltării ia în considerare, de asemenea, modificările aduse unei organizații la nivel de structură, guvernanta, relații - în măsura în care acestea constituie un context important în care are loc inovația. Pentru a clarifica o parte din ambiguitatea care însoțește schimbarea organizațională, evaluatorul poate introduce întrebări strategice și/sau care pot ajuta la integrarea cunoașterii individuale sau colective.

Evaluarea fazelor de dezvoltare poate lua în considerare și dinamica colaborării. Problemele complexe tind să necesite integrarea diverselor perspective venind din diferite părți ale unui sistem. Diversi stakeholderi pot înțelege problema în mod diferit și pot intra într-o inițiativă cu diverse puncte de referință. În cadrul acestei diversități, este încă nevoie să dezvoltăm și să executăm strategii. Evaluarea dezvoltării îi ajută pe colaboratori să recunoască și să treacă peste diferențele de percepție care altfel ar putea fragmenta munca și ar împiedica procesul de dezvoltare.

În cele din urmă, acest tip de evaluare se referă la o cercetare riguroasă care susține procesul de dezvoltare. Scopul este de a folosi datele într-un mod care să susțină inovația. Produsul sau rezultatul unui proces de evaluare al dezvoltării de succes se materializează în schimbări calitative în procesul de dezvoltare.